

Sygn. akt III CZ 104/05

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Barbara Myszka (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa M.G.

przeciwko L.B.

o zapłatę,

po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym

w dniu 11 stycznia 2006 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 20 września 2005 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 20 września 2005 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanego od wyroku tego Sądu z dnia 3 marca 2005 r., stwierdzając, że skarga ta nie czyni zadość wszystkim wymaganiom określonym w art. 398⁴ § 1 k.p.c., ponieważ nie zawiera wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia (art. 398⁶ § 2 w związku z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie pozwany podniósł, że w piśmie z dnia 1 października 2005 r. uzupełnił braki skargi kasacyjnej, zgłosił bowiem wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i przedstawił uzasadnienie tego wniosku. Wspomniane pismo zostało przy tym wniesione przed upływem terminu wskazanego w art. 398⁵ § 1 k.p.c., który kończył się dopiero z upływem 1 października 2005 r. W oparciu o przytoczone twierdzenia żalący wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia, zarzucając, że strona może uzupełnić skargę kasacyjną, jeżeli termin do jej wniesienia jeszcze nie upłynął.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Argumenty przytoczone w zażaleniu – wbrew odmiennym zapatrywaniom żalącego – nie uzasadniają wniosku o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Termin do wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 3 marca 2005 r. rozpoczął bieg w dniu 1 sierpnia 2005 r. i upływał z dniem 1 października 2005 r. (k. 260). W dniu 15 września 2005 r. żalący złożył skargę kasacyjną, która została odrzucona postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 20 września 2005 r. (k. 261 i k. 270). W dniu 1 października 2005 r. wniósł natomiast pismo zawierające uzupełnienie braków skargi kasacyjnej (k. 281), a – po doręczeniu mu w dniu 3 października 2005 r. odpisu postanowienia o odrzuceniu skargi kasacyjnej – zażalenie na to postanowienie (k. 288).

Nie można co do zasady odmówić racji wywodom żalącego na temat możliwości skutecznego usunięcia wad konstrukcyjnych skargi kasacyjnej przed upływem terminu do jej wniesienia. Stanowisko takie zostało wyrażone przez Sąd Najwyższy w postanowieniach: z dnia 29 sierpnia 2001 r., IV CZ 118/01 (OSNC

2002, nr 2, poz. 29), z dnia 20 listopada 2001 r., III CZ 109/01, niepubl., czy z dnia 13 grudnia 2002 r., IV CZ 181/02, niepubl. Uszło jednak uwagi żalącego, że sąd drugiej instancji jest obowiązany dokonać kontroli zachowania wymagań skargi kasacyjnej niezwłocznie po jej wniesieniu, bez wyczekiwania na upływ dwumiesięcznego terminu przewidzianego w art. 398⁵ § 1 k.p.c. Strona, która wniosła skargę kasacyjną dotkniętą brakami w zakresie elementów konstrukcyjnych, może zatem skutecznie uzupełnić wspomniane braki, jeżeli uczyni to nie tylko przed upływem terminu z art. 398⁵ § 1 k.p.c., lecz także przed wydaniem przez sąd drugiej instancji postanowienia o odrzuceniu skargi nieodpowiadającej wymaganiom określonym w art. 398⁴ § 1 k.p.c. Jest tak dlatego, że wydanie postanowienia odrzucającego skargę kasacyjną, która nie czyniła zadość wymaganiom przewidzianym w art. 398⁴ § 1 k.p.c., niweczy skutki procesowe związane z jej wcześniejszym wniesieniem. Innymi słowy, prowadzi do utraty substratu, który mógłby ulec uzupełnieniu. Jeżeli więc doszło do wydania postanowienia odrzucającego skargę kasacyjną, a nie upłynął jeszcze termin przewidziany w art. 398⁵ § 1 k.p.c., strona może sporządzić i wnieść przed upływem tego terminu nową skargę kasacyjną odpowiadającą wszystkim wymaganiom określonym w art. 398⁴ k.p.c. W niniejszej sprawie żalący mógł uczynić to w dniu 1 października 2005 r. Natomiast składanie w tym dniu pisma stanowiącego uzupełnienie braków skargi kasacyjnej było bezprzedmiotowe, skoro nie było już substratu, który mógłby ulec uzupełnieniu.

Na koniec warto dodać, że identyczne stanowisko zajął już Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 lutego 2005 r., V CZ 176/04, nie publ.

Z przytoczonych wyżej powodów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie jako pozbawione uzasadnionych podstaw.